

15 września 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

G 026, 27/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 3827.

Kl. 42 h 34.

Jerzy Stalony-Dobrzański
(Warszawa, Polska).

Spintaryskop torowy.

Zgłoszono 30 stycznia 1924 r.

Udzielono 19 grudnia 1925 r.

Zwykły spintaryskop Crookes'a jest to przyrządek, mający przeważnie znaczenie szkolne i przeznaczony do demonstrowania zjawiska scyntylacji. W spintaryskopie są dwie zasadnicze części składowe: substancja promieniotwórcza i substancja fosforyzująca, t. j. sól radowa (chlorek radu) i ekran fosforyzujący.

Według niniejszego wynalazku stosowana jest mieszanina substancji promieniotwórczej z substancją fosforyzującą. Skutkiem takiego zmieszania, a więc spowodowania cząstek obu substancji w bezpośrednie sąsiedztwo, jest tak doskonałe wyzyskanie wyrzucanych przez ciało promieniotwórcze α — cząsteczek, że stało się możliwe użycie do konstrukcji spintaryskopu zamiast soli radowej, stosunkowo tanich i łatwo dostępnych soli uranowych lub torowych.

Przyrząd w najprostszej postaci składa się z puszczonej metalowej, złożonej z dwóch rurek r_1 , r_2 wchodzących jedna w drugą. Na końcu jednej rurki r_2 umieszczona jest soczewka S o ogniskowej mniej więcej 10—12 m. limetrow, koniec drugiej rurki r_1 zamknięty jest płytką szklaną, na której umieszczona jest w postaci cienkiej warstwy mieszanina m tlenku toru z fosforyzującym siarczkiem cynku (tak zwaną „blendą Siodot'a"). Obydwa te preparaty mogą być sporządzone według przepisów, podawanych w literaturze chemicznej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób sporządzania spintaryskopu torowego, znamienny tem, że dwa zasadnicze składniki, t. j. substancja promienio-

twórcza i substancja fosforyzująca są zmieszane razem, dzięki czemu stwarzają się warunki, umożliwiające zastosowanie nawet ciał słabo promieniotwórczych.

2. Sposób sporządzania spintaryskopu

torowego według zastrz. 1, znamieny tem, że w charakterze substancji promieniotwórczej mogą być użyte sole uranowe lub lepiej torowe.

Jerzy Stalony-Dobrzański.

